

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 14/2018-81

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. septembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., Krížkova 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Peter Kubovič, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 15/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 15/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. 15 P 15/2013 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 570,06 € (slovom päťstosedemdesiat eur a šesť centov), ktorú je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o., Krížkova 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 14/2018-10 z 11. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 15/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti najmä vyplýva:

«... V občiansko-právnom konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletého [REDACTED] [REDACTED] (ďalej ako „maloletý“), o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedeným na Okresnom súde Zvolen pod spisovou značkou 15P 15/2013, sťažovateľ podal dňa 21.06.2013 návrh na zverenie dieťaťa (maloletého) do osobnej starostlivosti otca (sťažovateľa).

Sťažovateľ sa predmetným návrhom domáhal predovšetkým toho, aby:

- Súd maloletého zveril do osobnej starostlivosti otcovi (sťažovateľovi).

- Matka maloletého: ██████████, rod. ██████████, ██████████, trvale bytom ██████████ (ďalej ako „matka“) je povinná prispievať na výživu maloletého sumou 66 Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám otca...

Svoj návrh sťažovateľ odôvodnil najmä zdravotným stavom maloletého a správaním matky, ktorým matka bráni v styku otca s maloletým. Následne svoj návrh dodatočne doplnil o ďalšie relevantné skutočnosti podaním zo dňa 15.07.2013...

Dňa 31.07.2014 (teda po roku nečinnosti porušovateľa) bolo sťažovateľovi doručené Uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.05.2014 č. k. 15P/15/2013-183, ktorým vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých a ustanovil znalca. Súd ustanovenému znalcovi zadal za úlohu zodpovedať na 10 otázok, pričom na vypracovanie znaleckého posudku mu určil lehotu 60 dní od prevzatia spisu. Účastníkom (stranám) súd uložil povinnosť poskytnúť znalcovi potrebnú súčinnosť pri vypracovaní znaleckého posudku a zaviazal otca (sťažovateľa) k zloženiu preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 300,- €.

Voči uvedenému uzneseniu podal dňa 03.08.2014 sťažovateľ odvolanie a zároveň svoj nesúhlas s nariadeným znaleckým dokazovaním, ako aj s uložením povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie...

Uznesením zo dňa 13.03.2017 (teda po vyše dva a pol roku odo dňa podania odvolania a nesúhlasu) č. k. 15P/15/2013-540 súd prvej inštancie (porušovateľ) predĺžil ustanovenému znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 21.04.2017. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tvrdením, že vzhľadom na opätovne podávané odvolania zo strany sťažovateľa a z dôvodu potreby rozhodnutia o nich bol súdny spis ustanoveným znalcom prevzatý až dňa 11.08.2016.

Ako je zrejmé z odôvodnenia uvedeného uznesenia, dôsledkom tohto stavu boli primárne nedôvodné obštrukcie zo strany matky maloletého, ktorá bez relevantného ospravedlnenia neposkytovala ustanovenému znalcovi súčinnosť potrebnú pre vypracovanie znaleckého posudku...

Porušovateľ existenciu zbytočných prietáhov v konaní konštatoval aj vo svojom prípise zo dňa 25.07.2017, ktorý bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený dňa 09.08.2017.

Ako je evidentné z uvedeného prípisu (oznámenia), porušovateľ až prípisom zo dňa 11.07.2017 pristúpil k vyzvaniu matky na poskytovanie súčinnosti ustanovenému znalcovi za účelom vyhotovenia znaleckého posudku. Porušovateľ mal pritom dostatočné procesné prostriedky na to, aby matku donútil k poskytovaniu súčinnosti v primeranej dobe (napr. prostredníctvom udelenia poriadkovej pokuty, a to aj opakovane)...

Dňa 03.11.2017 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 05.12.2017 o 8:30 hod., pričom súčasne s predvolaním mu bol doručený aj znalecký posudok s výzvou zo dňa 27.10.2017, aby sa k doručenému znaleckému posudku vyjadril v lehote 10 dní...

Sťažovateľ považuje poskytnutú lehotu 10 dní na vyjadrenie sa k znaleckému posudku, ktorého vyhotovovanie trvalo takmer tri a pol roka, za neprimerane krátku a takýto postup súdu prispieva k ďalším potenciálnym prietáhom v konaní.

... Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ústavný súd podľa svojej stabilizovanej judikatúry skúma so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu podľa:

a) právnej a faktickej zložitosti veci, ktorá sa skúma aj so zreteľom na povahu veci a o čo v nej účastníkovi konania (sťažovateľovi) ide,

b) správania účastníka konania a

c) spôsobu, akým v konaní postupoval súd.

Ad. a) Návrhom sa sťažovateľ domáhal zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca. Sťažovateľ má za to, že uvedeným skutkovým stavom sú splnené podmienky pre rozhodnutie súdu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca tak, ako sú uvádzané v príslušných ustanoveniach zákona o rodine, a to z hľadiska spôsobilosti rodičov riadne vychovávať maloletého, a najmä z hľadiska záujmu a potrieb (sociálnych i zdravotných) maloletého. Podľa názoru sťažovateľa nemožno mať za to, že by bolo možné považovať prejednávajúcu vec za fakticky alebo právne zložitú.

Ad. b) Sťažovateľ žiadnym úkonom neprispel k prietáhom alebo k spomaleniu postupu súdu prvej inštancie. Naopak, bez akýchkoľvek obštrukcií poskytoval ustanovenému

znalcovi súčinnosť potrebnú na vyhotovenie znaleckého posudku. Svojimi úkonmi vyzýval súd na konanie vo veci zabezpečenia súčinnosti zo strany matky.

Ad. c) Nečinnosť a neefektívnu činnosť súdu (veľký časový odstup od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia vo veci, ku ktorému doposiaľ nedošlo) nemožno podľa názoru sťažovateľa ničím ospravedlniť. V zmysle § 176 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov možno konanie začaté na návrh sťažovateľa klasifikovať ako konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, v ktorých sa „vo veci samej rozhoduje rozsudkom o výchove a výžive maloletých detí, o styku rodičov s maloletými deťmi, o styku blízkych osôb s maloletými deťmi, o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o schválení dôležitých úkonov maloletého dieťaťa a o podstatných veciach, o ktorých sa rodičia nemôžu dohodnúť“. Preto je potrebné poukázať na ods. 3 citovaného paragrafu, podľa ktorého „Ak zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu, najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania“.

Neodôvodnené prietahy, ktorými sa konanie neprimerane predĺžilo, a to najmä v dôsledku nečinnosti a neefektívneho postupu Okresného súdu Zvolen, viedli k porušeniu základného práva na prerokovanie veci sťažovateľa bez zbytočných prietahov.

... Nečinnosťou porušovateľa základného práva sťažovateľa vznikla sťažovateľovi ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, kedy všeobecné súdy nedokázali rozhodnúť sťažovateľovu vec v primeranej lehote. Stav právnej neistoty sa týka zasahovania do výkonu rodičovských práv sťažovateľa, ako aj zasahovania do práv maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Zo strany porušovateľa dochádza k nerešpektovaniu základnej povinnosti prihliadať predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, a to najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby.

S ohľadom na vyššie uvedené sa domnievame, že závažnosť vzniknutej ujmy a jej okolnosti sú veľmi významnej kvality a žiadame preto ústavný súd, aby prihliadol k tejto skutočnosti.

Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva žiadame, aby Ústavný súd Slovenskej republiky priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie za spôsobenú ujmu vo výške 5.000,- EUR (slovom: päťtisíc eur).»

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Zvolen porušené.

2. Okresnému súdu Zvolen prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15P/15/2013 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,- EUR (slovom: päťtisíc eur], ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Zvolen je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (2 právne úkony v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu s DPH) sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] v sume 374,81 EUR (slovom: tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov), na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr 100/2018 zo 14. februára 2018 (ku ktorému bola pripojená aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, ako aj vyjadrenie zákonnej sudkyne), a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 12. marca 2018.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„... Predmetné konanie z pohľadu vykonávania dohľadu predsedníčkou súdu je sledované avšak len z dôvodu, že sa jedná o vec reštančnú. Doposiaľ v danej veci žiadnou zo strán nebola k rukám predsedu súdu podaná sťažnosť na prietahy, resp. postup, v danom konaní. Podľa mesačných zistení, v rámci uvedeného dohľadu, predsedníčka súdu žiadnym z možných opatrení, či postihov, zákonnú sudkyňu nepostihla s poukazom na chronológiu úkonov v danej veci vykonaných, keď doposiaľ nezistila v konaní JUDr. Jany Krnáčovej spôsobenie subjektívnych prietahov.

Tak, ako to vo svojom vyjadrení uvádza JUDr. Jana Krnáčová, aj predsedníčka súdu zastáva názor, že v prejednávanej veci súd koná plynulo bez ním zavinených prietahov v konaní.

Predsedníčke súdu neuniklo, že vo veci zatiaľ nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu i napriek tomu, že konanie je vedené už od roku 2013, naviac vo veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa, avšak opäť s poukazom na vyjadrenie konajúcej sudkyne i chronológiu úkonov, najmä jej obsah, túto skutočnosť podľa názoru predsedníčky súdu nie je možné pričítať na vrub zákonného sudcu, ale na vrub správania sa jednak sťažovateľa, a aj matky dieťaťa (...), na ktoré správanie sa strán konania predsedníčka súdu upriamuje pozornosť. Práve ich konaním (opakované, rozsiahle procesné podania, odvolania, vznášanie námietok), či nekonaním (odročovanie pojednávani na základe ich žiadostí, nečinnosť matky pri znaleckom dokazovaní) v konečnom dôsledku spôsobujú predlžovanie sporu a nemožnosť súdu rozhodnúť vo veci.

Správa súdu eviduje len jedno konanie vedené pod Spr 843/17, na základe podania sťažovateľa, doručeného súdu dňa 15.12.2017, neskôr doplneného dňa 18.01.2018 a 23.01.2018, ktoré však predsedníčka súdu vyhodnotila ako vznesenú námietku zaujatosti vo vzťahu k JUDr. Jane Krnáčovej a ako jeho žiadosť o odňatie veci Okresnému súdu Zvolen, a tiež vo vzťahu k procesnému postupu, preto ich predsedníčka súdu predložila do samotného konania za účelom ďalšieho postupu, o čom bol sťažovateľ upovedomený oznámeniami zo dňa 29.12.2017, 19.01.2018 a 24.01.2018.

Je rovnako potrebné spomenúť, že v danom konaní sa jedná o rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. V tejto súvislosti predsedníčka súdu poukazuje na viaceré rozhodnutia tunajšieho súdu ohľadom návrhov sťažovateľa na vydanie neodkladných opatrení, o ktorých súd bez zbytočných prietahov aj rozhodol.

Predsedníčka súdu poukazuje na tieto rozhodnutia, a to opakované v jednom konaní, uvedené v chronológii úkonov i vo vyjadrení zákonnej sudkyne, pričom bolo by nadbytočné v tomto vyjadrení ich duplicitne spomínať a tak, ako to uviedla zákonná sudkyňa, i z pohľadu predsedníčky súdu, sa na strane sťažovateľa ako otca maloletého dieťaťa, postupne rozširoval rozsah jeho práv s predchádzajúcimi úpravami obsiahnutými v jednotlivých rozhodnutiach...

Rozsahom upravených rodičovských práv neodkladnými opatreniami je realizovaný a zabezpečený styk maloletého dieťaťa so sťažovateľom - otcom rešpektujúc pri rozhodovaní nepretrhnutie väzieb medzi synom a otcom s tým, aby bola zabezpečená jeho starostlivosť a výchova oboma rodičmi, preto podľa názoru predsedníčky súdu v danom prípade aj napriek tomu, že doposiaľ nedošlo k rozhodnutiu v merite veci, nie sú porušené základné práva sťažovateľa, ktoré sťažnosťou napáda.

Okrem chronológie úkonov Vám v prílohe zasielam aj Vami požadované vyjadrenie zákonnej sudkyne JUDr. Jany Krnáčovej. Spis sp. zn. 15P/15/2013 Vám toho času nie je možné zapožičať z dôvodu, že tento sa od 14.02.2018 nachádza na Krajskom súde v Banskej Bystrici z dôvodu rozhodovania o vznesenej námietke zaujatosti podanej sťažovateľom vo vzťahu ku konajúcej sudkyňi, ako aj vo vzťahu ku všetkým zamestnancom okresného súdu, tiež o jeho návrhu na delegáciu.

Zároveň Vám oznamujem, že súhlasím, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od verejného pojednávania (§ 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde).“

3.2 Zákonná sudkyňa JUDr. Jana Krnáčová (popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

«... Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] v konaní vedenom pred OS Zvolen vystupuje ako navrhovateľ a otec maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Je pravda, že dňa 21.6.2013 bol podaný na tunajšom súde návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému [REDAKOVANÉ] s tým, že dňa 25.6.2013 bol tento pridelený náhodným výberom pomocou technických prostriedkov do môjho senátu. Po štandardných úkonoch v rámci súdneho manažmentu bol mi spis predložený dňom 28.6.2013 a mnou vykonaná úprava bola 1.7.2013.

Bezodkladne po predložení veci bol vytyčený termín pojednávania (na deň 13.10.2013), ako aj uskutočnené úkony za účelom zabezpečenia potrebných listín pre rozhodnutie vo veci...

Dňom 23.7.2013 podal sťažovateľ (otec maloletého) návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom súd rozhodol dňa 1.8.2013. Proti rozhodnutiu podal otec maloletého dňa 21.8.2013 odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 18.9.2013. Spis bol opätovne tunajšiemu súdu vrátený 23.9.2013.

Z dôvodu žiadosti matky maloletého došlo po preskúmaní a splnení zákonných dôvodov k zmene termínu pojednávania na 26.11.2013 o čom boli účastníci riadne upovedomení. Z prehľadu úkonov, ako aj zo spisu vyplýva, že počas celého obdobia boli vykonávané priebežné šetrenia a správy.

Opätovne matka požiadala o odročenie pojednávania s tým, že zákonným spôsobom bolo oznámené matke maloletého, že pojednávanie sa nebude odročovať, nakoľko nie sú splnené zákonné podmienky. Pojednávanie dňa 26.11.2013 riadne prebehlo s tým, že následne bolo odročené z dôvodov uvedených v uznesení o odročení pojednávania na 23.1.2014. Od odročenia pojednávania do nasledujúceho pojednávania súd vo veci konal a zabezpečoval si podklady pre rozhodnutie vo veci (spis OS, spisový prehľad úkonov).

Dňa 17.12.2014 požiadal písomne sťažovateľ (otec maloletého) o vypočutie dieťaťa znalcom z odboru klinickej psychológie s audio video záznamom...

Matka maloletého sa na stanovené pojednávanie nedostavila, požiadala o odročenie opätovne z dôvodov, ktoré následne potvrdila listinami. Súd pojednávanie odročil na 13.3.2014, kde termín pojednávania zobrala matka maloletého na vedomie o čom svedčia záznamy v spise. Na pojednávaní dňa 13.3.2014 po výsluchu všetkých zúčastnených vrátane matky, ktorá sa dovtedy pojednávaní nezúčastňovala bolo toto odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania. Znalecké dokazovanie bolo nariaďované aj z dôvodov uvádzaných sťažovateľom, ktorý bol v konaní zastúpený právnou zástupkyňou, ktorá po poučení podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. uviedla, že: „Nateraz z našej strany návrhy na doplnenie dokazovania nie sú. Predpokladám, že vo veci bude nariadené znalecké dokazovanie“. Ďalej sa účastníci vyjadrovali k osobám znalcov v záujme predídania obštrukcií v dôsledku znášania prípadných námietok.

Pokiaľ sťažovateľ v sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu SR na strane 3 uvádza, že nesúhlasil s nariadením znaleckého dokazovania, poukazujem na to, že samotný sťažovateľ v správach adresovaných kolíznemu opatrovníkovi, ako aj pred súdom vyjadril vôľu vo veci nariadiť znalecké dokazovanie. To, že následne s týmto nesúhlasil nemení na veci samotný fakt, že toto znalecké dokazovanie bolo nariadené aj z dôvodov na strane sťažovateľa a tiež pre objektívne posúdenie jeho návrhu, keďže už v minulosti o maloletom [REDAKOVANÉ] bolo súdom rozhodnuté a tento bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Keďže otec návrhom žiadal rozhodnúť tak, aby maloletý syn bol zverený do jeho osobnej starostlivosti, pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca bolo potrebné vo veci nariadiť znalecké dokazovanie.

Dňa 1.4.2014 bolo rozhodnuté o návrhu sťažovateľa (zo dňa 28.3.2014) na vydanie predbežného opatrenia, kde súd upravil styk maloletého s otcom v širšom rozsahu v porovnaní s predchádzajúcou úpravou v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 5P 323/2010 (táto úprava aj naďalej pretrváva).

Následne po vydaní predbežného opatrenia podala matka maloletého námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi a vec bola predložená Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňom 16.4.2014 na rozhodnutie. Odvolací súd o námietke zaujatosti rozhodol dňom 28.4.2014 a spis bol tunajšiemu súdu dňa 7.5.2014 vrátený. Po návrate spisu z krajského súdu bolo dňa 23.5.2014 vydané uznesenie, ktorým bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie.

K nariadeniu znaleckého dokazovania došlo po odročení pojednávania zo dňa 13.3.2014 dňom 23.5.2014, to znamená bezodkladne po rozhodnutí o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré vo veci podal sťažovateľ a o ktorom bolo potrebné v zákonnej lehote rozhodnúť.

Po nariadení znaleckého dokazovania podal sťažovateľ proti tomuto uzneseniu odvolanie, ktoré po odstránení väd bolo predložené Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie dňom 27.1.2015 a o ktorom rozhodol krajský súd 23.5.2015. Pred predložením spisu odvolaciemu súdu bol vo veci podaný návrh od sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia a to dňa 2.10.2014, o ktorom súd rozhodol 27.10.2014, ktorým opäťovne rozšíril styk otca s maloletým. Táto úprava spolu s predchádzajúcim predbežným opatrením zo dňa 01.04.2014 platí doteraz a styk otca s maloletým sa realizuje v zmysle oboch predbežných opatrení týkajúcich sa úpravy styku otca s maloletým.

Po vrátení spisu odvolacím súdom opätovne podal otec maloletého návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté dňa 29.4.2015. Proti rozhodnutiu podal otec maloletého odvolanie, kde bol spis opätovne predložený krajskému súdu za účelom rozhodnutia o opravnom prostriedku sťažovateľa a spis bol vrátený tunajšiemu súdu 1.7.2015.

Dňa 3.7.2015 podala vo veci starostlivosti o maloletého návrh na vydanie predbežného opatrenia matka, o ktorom súd rozhodol 27.7.2015.

Z dôvodu potreby rozhodnutia o zložení preddavku na trovy znaleckého dokazovania, v časti ktorej odvolací súd uznesením zo dňa 2.3.2015 v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, bolo opätovne dňom 7.9.2015 rozhodnuté o povinnosti zložiť preddavky na trovy znaleckého dokazovania. Po doručení uznesenia sťažovateľovi tento opätovne podal proti rozhodnutiu súdu opravný prostriedok, v dôsledku ktorého súd predkladal spis odvolaciemu súdu dňa 15.2.2016 na rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 30.3.2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a dňom 5.5.2016 zaslal spis tunajšiemu súdu.

Po vrátení veci a vykonaní potrebných úkonov bol znalec vyzvaný k prevzatiu spisu a dňom 11.8.2016 prevzal spis za účelom vykonania znaleckého dokazovania.

Opätovne sťažovateľ podal súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v dôsledku čoho bolo potrebné vyžiadať spis od znalca a o tomto návrhu rozhodnúť. Znalec vrátil spis na rozhodnutie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia spolu so žiadosťou o predĺženie súdom stanovenej lehoty na vypracovanie znaleckého posudku z dôvodov na strane matky maloletého, ktorá sa na vyšetrenie k znalcovi nedostavila z dôvodu práceneschopnosti a následnej operácie. O žiadosti znalca bolo rozhodnuté s tým, že lehota na vypracovanie znaleckého posudku bola znalcovi predĺžená. Zároveň súd zisťoval zdravotný stav matky maloletého z dôvodu podozrenia na obštrukčné správanie sa a marenie nariadeného znaleckého dokazovania. Opätovne znalec oznámil, že znalecký posudok v stanovenej lehote nie je možné vykonať pre nespoluprácu matky maloletého, ktorá zo zdravotných dôvodov sa ani na náhradný termín nedostavila.

Dňom 1.1.2017 bol spis pridelený na vybavenie JUDr. Zuzane Konárikovej z dôvodu nástupu zákonnej sudkyne na sťaž na Krajský súd v Banskej Bystrici. Opätovne mi spis bol vrátený po návrate zo stáže 1.7.2017.

Po predložení spisu dňom 4.7.2017 s poukazom na ustanovenia CSP bola právna zástupkyňa matky maloletého vyzvaná na zabezpečenie účasti klientky na vyšetrovanie u znalca, ako aj poučená o následkoch v prípade neúčasti znaleckého vyšetrovania. Znalec vo veci podal znalecký posudok 13.10.2017. Súčasne sa vyjadril aj k námietke otca voči osobe znalca, ktorú mu sťažovateľ adresoval. Taktiež doručil žiadosť o poskytnutie preddavku na trovy znaleckého dokazovania vrátane účtovania odmeny za znalecký posudok.

V období medzi vyhotovením znaleckého posudku a jeho doručením súdu, súd rozhodoval o podaniach sťažovateľa, ktorý reagoval na návrhy matky doručené do spisu, ako aj sám doručoval návrhy a podania vo veci.

Dňa 24.8.2017 doručil Úrad komisára pre deti na základe požiadavky otca, ktorý úrad kontaktoval návrh na pribratie komisára pre deti do konania, o ktorom súd rozhodol 4.9.2017.

Súčasne do spisu nahliadala prokurátorka OP Zvolen z dôvodu zvažovania vstupu prokurátora do konania vo veci starostlivosti o maloletého [REDAKOVANÉ].

Po podaní znaleckého posudku bol dňa 18.10.2017 vytýčený termín pojednávania stanovený na 5.12.2017, na ktorý boli predvolaní všetci účastníci vrátane znalca s vyjadrením na znalecký posudok. Kolízny opatrovník, ako aj matka maloletého, ako aj komisár pre deti sa k znaleckému posudku vyjadrili.

Dňom 10.11.2017 doručil sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého si v tom čase splnomocnil žiadosť o odročenie pojednávania a poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa k znaleckému posudku. Táto žiadosť vzhľadom na nesplnenie zákonných požiadaviek nebola akceptovaná čo bolo sťažovateľovi oznámené. Dňom 14.11.2017 požiadaval sťažovateľ o nahliadnutie do spisu prostredníctvom informačného centra v presne stanovený deň a čas. Aj napriek tomu, že súd zabezpečil spis do informačného centra sťažovateľ sa nedostavil.

Dňom 27.11.2017 opätovne sťažovateľ podal procesný návrh, ktorým žiadal zlíčiť konania týkajúce sa maloletého [REDAKOVANÉ] prebiehajúce súbežne v dvoch senátoch 15P a 5P. V konaní 5P o tomto návrhu bolo rozhodnuté. V konaní 15P o tomto návrhu bolo rozhodnuté na pojednávaní dňa 5.12.2017. Súčasne súd rozhodol na pojednávaní aj o ďalších procesných návrhoch otca maloletého, proti ktorým nie je prípustný opravný

prostriedok. Do pojednávania konaného dňa 5.12.2017 sťažovateľ zaslal súdu rôzne stanoviská a podania.

Na pojednávaní dňa 5.12.2017 za prítomnosti všetkých účastníkov doručil sťažovateľ v dvoch vyhotoveniach námietky voči znaleckému posudku v rozsahu 137 strán. Vzhľadom na potrebu reagovania a vyjadrenia sa k týmto námietkam, ako aj doručenia námietok všetkým účastníkom vrátane znalca, ktorý bol prítomný na pojednávaní po výsluchoch a vyjadreniach bolo pojednávanie odročené na 19.1.2018.

Pojednávanie v januári sa neuskutočnilo z dôvodov vznesenia námietky voči zákonnej sudkyne, ktorú súd vyhodnotil podľa ustanovení CSP s tým, že sa nejedná o námietku zaujatosti, ale aj z dôvodu podaného návrhu na delegovanie veci z dôvodu vhodnosti, o ktorom do termínu pojednávania súd nerozhodol.

Po pojednávaní zaslal sťažovateľ súdu niekoľko obsiahlych podaní a vyjadrení vrátane návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia opatrovníkovi, opravu zápisnice z pojednávania, návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na výchovné opatrenia pre matku maloletého, kontrolného posudku, doplnení k týmto návrhom s tým, že o týchto procesných podaniach priebežne súd rozhoduje vzhľadom na nejasnosť, nezrozumiteľnosť podaní, nakoľko vypovedal plnú moc právnenému zástupcovi, ktorý ho zastupoval na ostatnom pojednávaní a nateraz sa v konaní otec zastupuje sám.

Dňom 2.1.2018 súd rozhodol o návrhu otca na opravu zápisnice z pojednávania a v prípade ďalších podaní o týchto nateraz nebolo rozhodnuté, nakoľko opakovane v priebehu niekoľkých dní zaslal otec maloletého (sťažovateľ) doplnenie týchto podaní. Vo veci je vytýčený termín pojednávania na 27.3.2018 s tým, že termín nateraz zrušený nebol a o podaniach sťažovateľa, v ktorých odstránil vady súd rozhodol.

Po oboznámení sa so sťažnosťou navrhovateľa [REDAKOVANÉ] ohľadom nečinnosti vo veci nariadenia znaleckého dokazovania tak ako je vytýkaná na strane 2, 3 sťažnosti uvádzam, že nie som si vedomá subjektívnych prieťahov z mojej strany. Naopak mám za to, že práve sťažovateľ ako účastník konania svojimi opakovanými podaniami (či už na vydanie predbežných opatrení alebo odvolaniami) predlžoval konanie tak, že znalecké dokazovanie nemohlo byť vykonané v stanovenej lehote. Neobstojí ani jeho tvrdenie, že znalecké dokazovanie nežiadal s poukazom jednak na predmet konania, ako aj na jeho vyjadrenia adresované kolíznemu opatrovníkovi a tiež prezentované v tom čase právnu zástupkyňou.

Je pravdou, že súd dvakrát povolil znalcovi predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý bol vo veci potrebný, avšak k predĺženiu lehoty došlo pre správanie sa matky maloletého, ktorá mala riadnym spôsobom vydokladované neúčasti na znaleckom dokazovaní, preto zo strany súdu nebola sankcionovaná. Po odpadnutí prekážok na strane matky a po výzve zo strany súdu táto sa podrobila znaleckému dokazovaniu a vo veci bol podaný znalecký posudok.

Sťažovateľ v priebehu celého konania nespočetnými podaniami, ktoré sú niekoľko stranové predlžuje samotné konanie a procesnými návrhmi, ktoré vo veci podáva sa musí súd zaoberať a o týchto rozhodnúť. Následne v prípade prípustnosti opravného prostriedku proti rozhodnutiam súdu opakovane podáva opravné prostriedky.

V závere sťažnosti uvádza, že 10-dňová lehota na vyjadrenie sa k znaleckému posudku je neprimerane krátka. Je však potrebné konštatovať, že znalecký posudok bol riadne doručený s dostatočným časovým predstihom a na závery znaleckého dokazovania reagovali a odpovedali všetci účastníci okrem otca maloletého. Úpravy vrátane predvolania na pojednávanie, ako aj vyjadrenie sa k znaleckému posudku boli uskutočnené 27.10.2017, pričom termín pojednávania bol stanovený na 5.12.2017. Mám za to, že sa jednalo o dostatočný časový priestor pre prípravu na pojednávanie, ako aj vyjadrenie sa k záverom znaleckého dokazovania. Už dňom 10.11.2017 zaslal súdu právny zástupca, ktorého si otec zvolil podanie a žiadal odročiť pojednávanie. Toto podanie bolo adresované súdu takmer mesiac pred pojednávaním, kde tiež je možné konštatovať dostatočnú časovú rezervu na prípravu a oboznámenia sa so závermi znaleckého dokazovania. Je potom otázne, či otcovi skutočne ide o rozhodnutie súdu vo veci starostlivosti o maloletého [REDAKOVANÉ], s ktorým má široko upravený styk alebo len o naťahovanie a prieky s matkou maloletého. Rovnako vyznieva aj stanovisko kolízneho opatrovníka maloletého, závery znaleckého dokazovania, ako aj správa komisára pre deti, ktorý maloletého vypočuli a podali súdu podrobnú správu na pojednávaní dňa 5.12.2017.

Uvedomujem si, že tu ide o spor, kde sa jedná o maloleté dieťa, preto po zvážení všetkých okolností bol otcovi predbežnými opatreniami široko upravený styk s maloletým synom tak, aby nedošlo k pretrhnutiu väzieb medzi synom a otcom a aby mali možnosť obaja rodičia zabezpečovať starostlivosť a výchovu u syna. V priebehu konania som musela rozhodovať o opakovaných podaniach procesného charakteru zo strany otca, ktorý využíval

všetky zákonom možné postupy, čím dochádzalo v konečnom dôsledku k predlžovaniu sporu a ktoré bránia súdu rozhodnúť vo veci. Nie som si vedomá subjektívnych prietahov o čom svedčí jednak spis, ako aj prehľad úkonov, ktoré sú pripojené k žiadosti Ústavného súdu o vyjadrenie sa k sťažnosti otca. Vo veci sa priebežne koná a vo veci je vytýčený termín pojednávania.»

3.3 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu a zákonnej sudkyne v posudzovanom konaní zaujal takéto stanovisko:

«Sťažovateľ na svojej sťažnosti naďalej v nezmenenom rozsahu trvá a žiada Ústavný súd, aby jeho sťažnosti v celom rozsahu vyhovel. Porušovateľ vo svojom Vyjadrení zo dňa 14.02.2018 (ďalej ako „Vyjadrenie“) uvádza výpočet úkonov vykonaných vo veci s cieľom spochybníť opodstatnenosť sťažnosti podanej sťažovateľom proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky. Sťažovateľ však naďalej trvá na svojom tvrdení, že k vytvoreniu želateľného stavu právnej istoty, dochádza až konečným právoplatným rozhodnutím súdu vo veci. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nestačí, aby súd vec prerokoval, prípadne vykonal rôzne úkony, a to bez ohľadu na ich počet, bez toho, že by cieleným a systematickým postupom dospel k definitívnemu rozhodnutiu vo veci. Z uvedeného vyplýva, že existenciu zbytočných prietahov v konaní nemôže sám o sebe vylúčiť ani fakt, že v predmetnej veci porušovateľ určité úkony vykonal, a to bez ohľadu na ich počet.

Nemožno opomenúť základnú skutočnosť, že odo dňa podania návrhu na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti otca dňa 21.06.2013 do dnešného dňa ubehlo už skoro 5 rokov bez toho, že by súd vo veci meritórne rozhodol, a tým nastolil stav právnej istoty. Sťažovateľ opätovne uvádza, že aj keď čas na konanie bez zbytočných prietahov nie je možné presne ohraničiť, účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu o ochrane jej, v tomto prípade, vlastníckeho práva, pričom k naplneniu takejto ochrany dochádza až právoplatným súdnym rozhodnutím. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni.

Tak ako sťažovateľ uviedol aj vo svojej sťažnosti, princíp rýchlosti a hospodárnosti konania (v súčasnosti explicitne vyjadrený v článku 17 Civilného sporového poriadku) je

jedným z kľúčových ústavnoprávnych princípov riadneho fungovania procesu, ktorý je garantovaný viacerými právnymi inštitútmi, v rámci ktorých môže súd smerovať konanie k rýchlemu a efektívnemu rozhodnutiu vo veci. Tento princíp má prenikať súmerne celým konaním od podania návrhu do jeho právoplatného skončenia, nakoľko samotné konanie je treba chápať ako jeden súvislý celok. Vznik prietáhov v konaní nie je obmedzený žiadnymi limitmi, ktoré by určovali presný počet úkonov zakladajúcich prietahy v konaní, resp. počet úkonov, ktoré by vylučovali možnosť vzniku prietáhov v konaní, a to bez priamej súvislosti s dĺžkou trvania konania.

Sťažovateľ naďalej trvá na svojom tvrdení, že v dôsledku neefektívneho postupu porušovateľa vzniknuté neodôvodnené prietahy, ktorými sa konanie neprimerane predĺžilo, viedli k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Porušovateľ vo vyjadrení tiež poukázal na „viaceré procesné návrhy (napr. návrhy na vydanie predbežných opatrení, podania, námietky) o ktorých musel súd rozhodovať“, ktoré boli podané v konaní sťažovateľom. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (I. ÚS 31/01).

Sťažovateľ považuje vyjadrenie Okresného súdu Zvolen len za spôsob, akým sa Okresný súd Zvolen snaží obhájiť prietahy v konaní, a teda svoju pasivitu a nezákonnosť rozhodnutí vo veci zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. V prílohe prikladáme vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu Okresného súdu Zvolen na tvrdenia, ktoré uvádza predsedníčka Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová a JUDr. Jana Krnáčová, sudkyňa Okresného súdu Zvolen.

Na základe uvedeného preto sťažovateľ naďalej trvá na tom, aby Ústavný súd SR vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom porušovateľa v konaní.

Sťažovateľ trvá naďalej na tom, aby Ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie a zaviazal porušovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia

sťažovateľa za 3 právne úkony v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) (prevzatie právneho zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti zo dňa 20.11.2017 a podanie stanoviska zo dňa 12.03.2018) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu s DPH v celkovej sume 570,06 EUR (slovom: päťstosedemdesiat eur a šesť centov), na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...

Vyjadrenie otca k spr. 100/2018 Zvolen, kde sa snaží predseda a podpredseda OS Zvolen obhájiť prietahy v konaní, teda svoju pasivitu a najmä absolútnu nezákonnosť svojich rozhodnutí vo veci zverenia dieťaťa otcovi k sp.zn. 15P/15/2013

Konkrétne k obhajobe - vyjadreniam JUDr. Philadelphoyovej 14.2.2018 spr.100/2018 vo veci prietahov v konaní

1. JUDr. Philadelphiová svojim tvrdením zaviedla ÚS SR, nakoľko na JUDr. Krnáčovú bola podaná sťažnosť o vylúčenie aj zo strany matky v r. 2014-2015 a rovnako 12.12.2017 bola na OS Zvolen doručená moja sťažnosť resp., zamietnutie ďalšieho angažovania sa vo veci OS Zvolen a ich pracovníkov, rovnako námietka zaujatosti JUDr. Krnáčovej a rovnako oprava zápisnice zo dňa 5.12.2017. JUDr. Phyladelphiová vo svojom vyjadrení-obhajobe píše, že za prietahy môže otec a matka dieťaťa. Týmto podávam trestné oznámenie na JUDr. Phyladelphiovú nakoľko samotné dôkazy potvrdzujú, že OS Zvolen konal v absolútnom rozpore so zákonom a záujmami dieťaťa. OS Zvolen v spolupáchatelstve s kolíznym opatrovníkom, svojou pasivitou dieťa poškodili na jeho elementárnych právach a zdraví a týmto konaním navyše spôsobili prietahy v konaní.

2. Rovnako píše že o sviatkoch a prázdninách NO bezodkladne rozhodol !!! Týmto opakovane klame a zavádza týmto tvrdením, nakoľko som sa po 2 rokoch SOS extrémne prácne domáhal niekoľkými neodkladnými opatreniami na styk s dieťaťom, kde som žiadal sviatky a prázdniny - tieto NO obratom OS Zvolen zamietal s tým, že sviatky a prázdniny s dieťaťom môžem mať až po „špeciálnom“ znaleckom posudku - čo je podľa mňa trestný čin sudkyne ktorá o tom rozhodovala.. Navyše môj syn bol zverený „de facto“ do starostlivosti nového otčima BEZ AKÝKOL'VEK znaleckých posudkov na 300 dní od r. 2013, nakoľko matka dieťaťa pracovala 25 rokov ako servírka MIMO bydliska 3 detí, ktoré má samostatne od 3 otcov a znalecký posudok z r. 2012 jasne píše, že matke môže byť

zverené dieťa IBA za podmienky že zmení svoju prácu kde chodí k deťom iba na víkend !!! Rovnako JUDr. Philadelphiová, resp. OS Zvolen, ktorý zastupuje, v tejto veci nepochopila ústavu SR a Dohovor o ľudských právach a skutočnosť, že dieťa má právo na oboch rodičov a to v identicky rozdelenom čase a bez rozdielu, ale naopak nechala sa utopiť v tendenčnosti myslenia a feministického konania s tým, že najskôr tendenčne účelovo ODLÚČILI otca od dieťaťa (dieťa zverili de facto novému otčimovi) a POTOM po odlúčení vyrobila tendenčný znalecký posudok, ktorý je vhodný výlučne pre matku dieťaťa - určite nie pre dieťa !!! Hodinový znalecký posudok, kde znalec nikdy v živote nevidel môjho [REDACTED] má na NAJBLIŽŠIE roky určiť „KTO JE LEPŠÍ RODIČ ??? - ALE TEN PREDSA NEEXISTUJE!!! Navyše psychológia nie je exaktná veda, nakoľko dnes je to tak a zajtra zas úplne opačne, ale sudcovia SR milujú znalecké posudky tak, aby mohli zakryť a obhájiť svoju nečinnosť a najmä nezákonné rozhodnutie v rámci ÚPP a tak je dieťa nezákonne a v úplnom rozpore s jeho záujmami na NAJBLIŽŠIE roky ODSÚDENÉ žiť iba s jedným rodičom!!! Súd má vychádzať z dôkazov a najmä konania rodičov a nie podľa znaleckého posudku, čo doteraz od r. 2009 - 2018 nevykonával, aj z tohto dôvodu nás celosvetové organizácie označujú za krajinu jedného rodiča. Iba pre ilustráciu predkladám v prílohe dátumy styku otca s dieťaťom koľko krát matke dieťaťa POSKYTOL OS Zvolen MOŽNOSŤ mariť výkon úradného rozhodnutia a obmedzovať styk otca s dieťaťom od r.2009-2018!!! OS Zvolen v spolupáchatelstve s kolíznym opatrovníkom, svojou pasivitou dieťa poškodili na jeho elementárnych právach a zdraví a týmto konaním navyše spôsobili prietahy v konaní.

Konkrétne k obhajobe - vyjadreniam JUDr. Krnáčovej spr.100/2018 zo dňa 29.12.2018 vo veci prietahov v konaní

1. V r. 2012 vydal OS Zvolen a KS v B.B nezákonné uznesenie (právopl. 25.12.2012) a to v absolútnom rozpore s právom a záujmami dieťaťa, kde sa môj syn [REDACTED] a jeho otec [REDACTED], musel pracne po 2 rokoch striedavej osobnej starostlivosti (ďalej len SOS), domáhať niekoľkými neodkladnými opatreniami (ďalej len NO) na styk s dieťaťom na viac ako len párne víkendy, kde bol požadovaný aspoň elementárny styk na sviatky a prázdniny!!! Šokujúce bolo, že mi OS Zvolen tieto NO z r. 2013-2014 na sviatky a prázdniny s odôvodnením, že uvedené nie je dôkazné a dôvodné a treba znalecký posudok!!! OS Zvolen [REDACTED] uvedené zamietal rovnako v súbehu s tým, že sviatky a

prázdniny otca s dieťaťom môže nariadiť AŽ po „špeciálnom“ znaleckom posudku - čo je podľa mňa trestný čin sudkyne ktorá o tom rozhodovala. Navyše môj syn bol zverený „de facto“ do starostlivosti nového otčima BEZ AKÝKOL'VEK znaleckých posudkov na 300 dní od r. 2013, nakoľko matka dieťaťa pracovala 25 rokov ako servírka MIMO bydliska 3 detí, ktoré má samostatne od 3 otcov a znalecký posudok z r. 2012 jasne píše, že matke môže byť zverené dieťa IBA za podmienky že zmení svoju prácu kde chodí k deťom iba na víkend !!! Sudkyňa nemala záujem uvedené preveriť a vykonať dôkazy, ale matka dieťaťa sa sama vo všetkých trestných oznámeniach bez problémov písomne DOZNÁVA, citujem „pracujem na týždňovky a v tom predsa nemôže byť problém“ !!! Dieťa bolo počas celej doby (2008-2016) ODKLADNÉ celej rodine, maloletým osobám, otčimovi a ďalším cudzím osobám - ale naopak ÚČELOVO A ÚMYSLENE BOLO BRÁNENÉ OTCOVI V STYKU S JEHO JEDINÝM DIEŤAŤOM !!! Dôkazy o manipulácii priamo otčima a matky dieťaťa boli písomne dôkazné a riadne potvrdené už v r. 2014 a sú ako dôkaz založené v spise 15P/15/2013 !! Až po niekoľkých podaniach otca na styk počas prázdnin a sviatkov (ktoré boli príbežne zamietané OS Zvolen) až KS v B. Bystrici potvrdil naliehavosť a samotnú elementárnu požiadavku dieťaťa na styk otca s dieťaťom počas sviatkov a prázdnin!!! OS Zvolen v spolupáchatelstve s kolíznym opatrovníkom, svojou pasivitou dieťa poškodili na jeho elementárnych právach a zdraví a týmto konaním navyše spôsobili prierahy v konaní.

2. OS Zvolen určil znalca a dal tendenčne účelovo arogantne zaplatiť celé znalečné diskriminačne iba jednému rodičovi (rodová rovnosť !!!), štandardne otcovi, pritom ani jeden z rodičov nepožadoval a nikdy neodsúhlasil vypočutie dieťaťa znalcom !!! Otec nemá ku dnešnému dňu odpoveď na dôvody odmietnutia znalca a tieto dôvody riadne predložil OS Zvolen ešte v r. 2013-2014 !!! OS Zvolen rozhodoval o rozdelení nákladov na oboch rodičov takmer ďalších 1,5 roka, čím spôsobil ďalšie prierahy v konaní!!!

3. S odvolaním sa na prílohu č. 1 tohto vyjadrenia a s odvolaním sa na kompletný spisový materiál od r. 2009-2018 OS Zvolen mal OBRATOM rozhodnúť podľa dôkazov a konania rodičov už v r. 2014, ale naopak dal matke dieťaťa NÁSLEDNE ďalšie 3 roky na marenie výkonu úradného rozhodnutia vo veci neodovzdávania dieťaťa a vo veci nedostavenia sa na znalecké dokazovanie pre ABSOLÚTNE NEPRIJATELNÉ dôvody počas celého tohto obdobia, čo písomne potvrdil aj kolízny opatrovník vo Zvolene.

4. JUDr. Krnáčová sa v tomto konaní od r. 2013 dopustila oveľa závažnejších prešľapov, ako je marenie spravodlivosti, kde nemala záujem u matky vykonať žiadny dôkaz o alkoholizme a dlhoročnom ODKLADANÍ dieťaťa a rovnako ani za posledné 3 roky nemala (napriek mojim žiadostiam) záujem vykonať ŽIADNY dôkaz o jej tzv. „diagnóze“ ktorá matke „neumožňovala“ ísť na hodinový znalecký posudok. (rád predložím aj kompletne audio záznamy z pojednávania- čo je podľa mňa na trestný čin a vylúčenie sudkyne) O to viac šokujúce je, že sudca mal dostatok informácií o skutočnosti, že matka dieťaťa sa za posledné roky zúčastňuje cestovania za rodinou otčima do Michaloviec, chodí bežne nakupovať, zúčastňuje sa na rôznych akciách, dokonca sa bežne dostavovala na políciu k obhajobám jej trestných činov a pod., ale na hodinový znalecký posudok sa v trvaní 2 rokov nemala účelovo záujem sa dostaviť. Naopak matka špičkovito využila tento čas na brutálnu manipuláciu dieťaťa, kde [REDAKOVANÉ] týrala zmenou jeho názoru (dôkazy v tomto konaní a rovnako v trestnom konaní o týraní dieťaťa). Iba pre malú ilustráciu porovnania „diagnózy matky a otca“ k dôkazom ktoré súd a kolízny opatrovník má vo svojej evidencii - otec dieťaťa si dňa 1.4.2017 pri športe zlomil nohu (dvojitá zlomenina tibie) a už 2 dni po prepustení z nemocnice zabezpečoval 800 km dopravné náklady a čas za svojim synčekom. Kolízny opatrovník, súd a matka sa iba zabávali na tom, že oni dopravu zabezpečovať nebudú !!! Teda klasika ak sa otec chce stretnúť so svojim synčekom, musí absolvovať aj so zlomeninami 800 km vzdialenosť - teda opakované a zásadné porušenie dohovoru a ľudských právach = diskriminácia pohlavia v tomto prípade je to určenie dopravných nákladov a času iba jednému z rodičov !!! Opakovane pri zhodnotení diagnózy oboch rodičov, OS Zvolen akceptoval nezmyselné a absolútne nedostačujúce dôvody nedostavenia sa matky na znalecké posudky za posledné roky, čím spôsobil ďalšie prieťahy v konaní.

Ak si dôsledne preštudujete kompletný spisový materiál od r. 2009-2018 a súčasne túto ich „aktuálnu obhajobu prieťahov v konaní“ v závere tvrdenia JUDr. Krnáčovej a JUDr. Philadelphoyovej sú si navzájom odporujúce.

Predseda súdu JUDr. Philadelphoyová v hrubo vyznačenej časti priznáva, že i keď tvrdí, že proces je OK, tak v tej istej časti priznáva, že proces je nespravodlivý, pretože iba u otca sa sústredili na nepretrhnutie väzieb medzi rodičom a dieťaťom, pričom neuviedla, či súd rovnako postupoval v prípade matky. Inými slovami, ak má byť proces spravodlivý, tak

u oboch rodičov sa mali zamerať na to isté - na nepretrhnutie väzieb medzi rodičom a dieťaťom. Čo potom vyvoláva ďalšiu otázku, že prečo u otca za nepretrhnutie väzieb súd pokladá styk 2x do mesiaca a u matky 29X do mesiaca. Na základe uvedeného písomného tvrdenia predsedu súdu a podpredsedníčky súdu, bude podaná diskriminačná žaloba na základe pohlavia.

Pani predsedníčke síce neuniklo, že od r 2013 nepadlo meritórne rozhodnutie, ale uniklo jej, že SR od r. 2010 prijala EU dohovor o ochrane ľudských právach a že konanie súdu je porušovaním čl. 6,8,14 a 14., plus si nevyšimla EU Dohovor o súdnictve prijatému k deťom a ideálne aby si riadne preverila napr., rozvrh práce KS BA už z r.2011, že vo veci ochrany práv maloletých majú súdy konať extrémne rýchlo, dokonca § 137 O.s.p. hovorí o tom že súd má v týchto veciach konať a do 6 mesiacov rozhodnúť vo veci a nie každých 6 mesiacov len pasívne prizerať ako matka dieťaťa od r. 2009-2018 BEZTRESTNE mári výkon. V tejto veci už existujú množstvá rozsudkov, napr., rozsudok KS Ba 12Cop 212/2017, kde záver je síce absurdný, ale je tam uvedené, že vypočutie dieťaťa na súde a rovnako znalecké posudky nemali žiadny význam a zbytočne iba spôsobili prietahy v konaní.

Otec spoločne so svojim synom musí reálne od r. 2013 žobrať aj o elementárny styk, aspoň do času úplného zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a tak v prílohe zasielam jeden z posledných návrhov na rozšírenie styku do rozhodnutia vo veci samej.

V závere samotné hodnotenie sudkýň MS SR na stránke súdu Zvolen, hodnotenie podpredsedníčky súdu JUDr. Krnáčovej, ktorú v tomto prípade hodnotila predsedníčka súdu JUDr. Philadelphiová, s prihliadnutím na dôkazy a celkovú vizitku tohto prípadu, pôsobia až tragikomicky a samozrejme nemajú žiadnu objektívnu výpovednú hodnotu (zdroj justice.gov - sudcovia na súde hodnotia sami seba)

Po dôslednom preštudovaní celého prípadu 15P/15/2013, je nepochybné že zo strany daných sudcov OS Zvolen došlo bez pochýb k zbytočným prietahom v konaní a neexistuje žiadny objektívny argument, ktorým by svoje konanie dodatočne ospravedlnili-obhájili.

Daný prípad sleduje súčasne niekoľko subjektov a inštitúcií aj v trestnom konaní a rovnako je vec podaná aj na súdnu radu a tak z úcty k môjmu synovi [REDACTED] verím, že vec bude vyriešená exemplárne s prihliadnutím na absolútne dôkazy, ktoré už boli v tejto veci riadne predložené od r. 2008-2018 !!!»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu (ktorý bol ústavnému súdu doručený 18. júla 2018) ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 P 15/2013:

Dňa 21. júna 2013 bol okresnému súdu doručený *návrh na zverenie dieťaťa (maloletého) do osobnej starostlivosti otca* (ďalej len „návrh“). Navrhovateľom bol otec maloletého [REDAKOVANÉ], teda sťažovateľ, a odporkyňou [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], matka maloletého (ďalej len „matka“ alebo „odporkyňa“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 P 15/2013 a pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Jane Krnáčovej.

Dňa 1. júla 2013 okresný súd uznesením ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen ako opatrovníka pre maloletého.

Dňa 4. júla 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 15. október 2013 a predvolal naň účastníkov konania.

Dňa 4. júla 2013 okresný súd požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava o prešetrenie rodinných pomerov účastníkov konania. Rovnako požiadal Mestský úrad Zvolen a Mestský úrad Bratislava o informácie o účastníkoch konania.

Dňa 16. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o príjme sťažovateľa.

Dňa 17. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu sťažovateľa.

Dňa 18. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie mesta Zvolen.

Dňa 23. júla 2013 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 25. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o príjme odporkyne.

Dňa 29. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 1. augusta 2013 bola okresnému súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen o šetrení rodinných pomerov. V rovnaký deň vydal okresný súd uznesenie č. k. 15 P 15/2013-67, ktorým návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 14. augusta 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť odporkyne o odročenie pojednávania.

Dňa 15. augusta 2013 okresný súd požiadal odporkyňu o predloženie lekárskeho potvrdenia.

Dňa 21. augusta 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 15 P 15/2013-67 o predbežnom opatrení.

Dňa 10. septembra 2013 predložil okresný súd spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 12. septembra 2013 bola okresnému súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava o prešetrení pomerov sťažovateľa.

Dňa 23. septembra 2013 vydal krajský súd uznesenie č. k. 17 CoP 58/2013-86, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu. Spis bol v tento deň doručený okresnému súdu.

Dňa 8. novembra 2013 bola okresnému súdu doručená opätovná žiadosť odporkyne o odročenie pojednávania, ktoré bolo medzičasom preročené na 26. november 2013.

Dňa 25. novembra 2013 okresný súd informoval mailom odporkyňu o zamietnutí jej žiadosti o odročenie pojednávania.

Dňa 26. novembra 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 23. január 2014.

Dňa 18. decembra 2013 okresný súd požiadal o vyjadrenie materskú školu maloletého.

Dňa 2. januára 2014 okresný súd požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Zvolen (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) o zapožičanie spisu ČVS: ORP-487/OVK-ZV-2013.

Dňa 2. januára 2014 okresný súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Zvolen a Obvodný úrad Zvolen o oznámenie trestných oznámení a priestupkových konaní odporkyne.

Dňa 9. januára 2014 bola okresnému súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen.

Dňa 13. januára 2014 bol okresnému súdu doručený spis okresného riaditeľstva ČVS: ORP-487/OVK-ZV-2013.

Dňa 16. januára 2014 bola okresnému súdu doručená správa o povesti odporkyne Okresným úradom Zvolen.

Dňa 21. januára 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie materskej školy.

Dňa 23. januára 2014 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 13. marec 2014.

Dňa 30. januára 2014 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o vyšetrení odporkyne.

Dňa 13. februára 2014 bola okresnému súdu doručená správa Obvodného oddelenia Policajného zboru Zvolen.

Dňa 17. februára 2014 okresný súd požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen o opätovné vykonanie pohovoru s maloletým.

Dňa 17. februára 2014 okresný súd požiadal odporkyňu o doloženie písomností.

Dňa 12. marca 2014 bola okresnému súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen.

Dňa 13. marca 2014 sa na okresnom súde konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účely nariadenia znaleckého dokazovania.

Dňa 28. marca 2014 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 1. apríla 2014 vydal okresný súd uznesenie č. k. 15 P 15/2013-160, ktorým nariadil predbežné opatrenie o úprave styku sťažovateľa s maloletým počas Veľkej noci a letných prázdnin.

Dňa 7. apríla 2014 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti matky voči sudkyňi.

Dňa 16. apríla 2014 predložil okresný súd spis na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 28. apríla 2014 krajský súd uznesením č. k. 17 NcC 16/2014-176 zamietol námietku zaujatosti proti sudkyni okresného súdu.

Dňa 7. mája 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. mája 2014 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-183 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] z odboru psychológie.

Dňa 11. augusta 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 15 P 15/2013-183 v časti výroku o preddavku na znalecké dokazovanie.

Dňa 11. augusta 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa o nesúhlase so znaleckým dokazovaním.

Dňa 26. septembra 2014 okresný súd požiadal právnu zástupkyňu sťažovateľa o predloženie splnomocnenia.

Dňa 26. septembra 2014 okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie rovnopisu odvolania.

Dňa 2. októbra 2014 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 27. októbra 2014 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-244 vydal predbežné opatrenie o úprave styku sťažovateľa s maloletým (opätovne bol rozšírený styk otca s maloletým).

Dňa 30. januára 2015 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 2. marca 2015 krajský súd uznesením č. k. 14 CoP 11/2015-252 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 15 P 15/2013-183 v časti výroku o preddavku na znalecké dokazovanie.

Dňa 6. marca 2015 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 31. marca 2015 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia o znížení výživného a žiadosť o vykonanie dôkazov.

Dňa 22. apríla 2015 bol okresnému súdu doručený návrh odporkyne na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému.

Dňa 29. apríla 2015 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-265 zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 29. mája 2015 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 15 P 15/2013-265.

Dňa 24. júna 2015 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 29. júna 2015 krajský súd uznesením č. k. 14 CoP 41/2015-279 potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 2. júla 2015 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 3. júla 2015 bol okresnému súdu doručený návrh odporkyne na nariadenie predbežného opatrenia na úpravu styku sťažovateľa s maloletým.

Dňa 27. júla 2015 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-286 návrh odporkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 7. septembra 2015 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-290 rozhodol o povinnosti účastníkov konania zložiť preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 26. októbra 2015 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 15 P 15/2013-290.

Dňa 29. januára 2016 bolo okresnému súdu doručené doplnenie dokumentácie od ÚPSVaR Zvolen.

Dňa 17. februára 2016 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 30. marca 2016 krajský súd uznesením č. k. 14 CoP 15/2016-457 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 15 P 15/2013-290.

Dňa 5. mája 2016 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. júna 2016 sťažovateľ zložil preddavok na znalecký posudok.

Dňa 1. augusta 2016 okresný súd vyzval znalca [REDAKOVANÉ] (ďalej len „znalec“) na prevzatie spisu.

Dňa 11. augusta 2016 okresný súd odovzdal znalcovi spis.

Dňa 12. septembra 2016 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia.

Dňa 30. septembra 2016 znalec vrátil spis okresnému súdu, aby ten mohol rozhodnúť o návrhu sťažovateľa na vydanie neodkladného opatrenia. Znalec zároveň požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 11. októbra 2016 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-487 nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk maloletého so sťažovateľom.

Dňa 25. novembra 2016 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-492 predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 1. februára 2017.

Dňa 28. novembra 2016 okresný súd požiadal [REDAKOVANÉ]
o oznámenie zdravotného stavu odporkyne.

Dňa 8. decembra 2016 okresný súd opätovne požiadal [REDAKOVANÉ]
o oznámenie zdravotného stavu odporkyne.

Dňa 4. januára 2017 predsedníčka okresného súdu opatrením sp. zn. Spr 7/17 rozhodla o prerozdelení vecí sudkyne JUDr. Jany Krnáčovej.

Dňa 5. januára 2017 bola vec pridelená sudkyňi okresného súdu JUDr. Zuzane Konárikovej.

Dňa 30. januára 2017 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalca o nemožnosti vypracovania znaleckého posudku pre nespoluprácu matky so znalcom.

Dňa 1. februára 2017 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-502 predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 15. marca 2017.

Dňa 6. februára 2017 boli okresnému súdu doručené lekárske záznamy odporkyne.

Dňa 15. februára 2017 okresný súd opätovne vyzval odporkyňu na predloženie jej lekárskeho záznamov.

Dňa 8. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalca o nemožnosti vypracovania znaleckého posudku v stanovenej lehote. Znalec zároveň požiadal o predĺženie lehoty a zabezpečenie prítomnosti odporkyne.

Dňa 8. marca 2017 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti odporkyne voči znalcovi.

Dňa 13. marca 2017 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-540 predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 21. apríla 2017.

Dňa 14. marca 2017 okresný súd vyzval znalca na vyjadrenie k námietke zaujatosti.

Dňa 21. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie znalca k námietke zaujatosti.

Dňa 22. marca 2017 bola okresnému súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen o šetrení rodinných pomerov u sťažovateľa.

Dňa 27. marca 2017 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-551 rozhodol, že znalec nie je vylúčený z vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 22. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalca o opätovné predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku a žiadosť o zabezpečenie odporkyne na znaleckom vyšetrení.

Dňa 27. júna 2017 predsedníčka okresného súdu opatrením sp. zn. Spr 440/2017 rozhodla o vrátení vecí sudkyni okresného súdu JUDr. Jane Krnáčovej.

Dňa 7. júla 2017 bol okresnému súdu doručený návrh odporkyne na doplnenie úlohy znalcovi.

Dňa 11. júla 2017 okresný súd požiadal právnu zástupkyňu odporkyne o zabezpečenie jej účasti na znaleckom vyšetrení.

Dňa 13. júla 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazu.

Dňa 17. júla 2017 okresný súd vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k návrhu odporkyne.

Dňa 26. júla 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen k návrhu odporkyne na doplnenie úlohy znalcovi.

Dňa 7. augusta 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k návrhu odporkyne na doplnenie úlohy znalcovi.

Dňa 22. augusta 2017 bola okresnému súdu doručená námietka sťažovateľa voči postupu znalca.

Dňa 24. augusta 2017 bol okresnému súdu doručený návrh komisárky pre deti na pribratie komisára pre deti do konania.

Dňa 4. septembra 2017 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-605 rozhodol o pribratí komisárky pre deti do konania.

Dňa 11. septembra 2017 okresný súd požiadal znalca na vyjadrenie k námietke voči postupu.

Dňa 22. septembra 2017 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaslanie príloh.

Dňa 9. októbra 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na stiahnutie dôkazu.

Dňa 13. októbra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie znalca k námietkam sťažovateľa.

Dňa 13. októbra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca o priznanie preddavku na znalecký posudok.

Dňa 13. októbra 2017 bol okresnému súdu doručený znalecký psychologický posudok znalca.

Dňa 27. októbra 2017 okresný súd zaslal znalecký posudok sťažovateľovi, odporkyni, komisárke pre deti a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen.

Dňa 8. novembra 2017 boli okresnému súdu doručené námietky sťažovateľa voči postupu znalca.

Dňa 9. novembra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen k znaleckému posudku.

Dňa 10. novembra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o odročenie pojednávania a predĺženie lehoty na vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 10. novembra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k znaleckému posudku.

Dňa 15. novembra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie komisárky pre deti k znaleckému posudku.

Dňa 21. novembra 2017 okresný súd nevyhovel žiadosti sťažovateľa o odročenie pojednávania a predĺženie lehoty na vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 22. novembra 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vypočutie svedkov a vykonanie dôkazov.

Dňa 27. novembra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o zlúčenie konaní sp. zn. 5 P 86/2017 a sp. zn. 15 P 15/2013.

Dňa 30. novembra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o vykonanie dôkazu.

Dňa 5. decembra 2017 sa na okresnom súde konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 19. január 2018.

Dňa 11. decembra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o vykonanie dôkazu.

Dňa 12. decembra 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Dňa 15. decembra 2017 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti sťažovateľa voči sudkyňi okresného súdu JUDr. Jane Krnáčovej.

Dňa 15. decembra 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia voči kolíznemu opatrovníkovi, ako aj voči odporkyňi.

Dňa 28. decembra 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia na rozšírenie styku s maloletým.

Dňa 9. januára 2018 okresný súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie k návrhu sťažovateľa na vykonanie dôkazu.

Dňa 9. januára 2018 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že na námietku zaujatosti nebude prihliadať, a sťažovateľa vyzval na vyjadrenie k žiadosti o prikázanie sporu inému súdu.

Dňa 11. januára 2018 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazu elektronickou formou.

Dňa 16. januára 2018 bola okresnému súdu doručená odpoveď odporkyne na výzvu okresného súdu na predloženie dôkazu.

Dňa 18. januára 2018 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti sťažovateľa voči sudkyňi okresného súdu JUDr. Jane Krnáčovej, voči pracovníkom okresného súdu a žiadosť o prikázanie sporu inému súdu.

Dňa 19. januára 2018 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. marec 2018.

Dňa 23. januára 2018 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazu.

Dňa 25. januára 2018 bolo okresnému súdu doručené doplnenie sťažovateľa k námietke zaujatosti voči sudkyňi okresného súdu a pracovníkom okresného súdu.

Dňa 8. februára 2018 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za prikázanie vecí inému súdu, odporkyňu na vyjadrenie k návrhom na dokazovanie a znalca na vyjadrenie k námietkam voči znaleckému posudku.

Dňa 15. februára 2018 bol spis predložený krajskému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 NcC 3/2018.

Dňa 20. februára 2018 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k návrhom na vykonanie dôkazov.

Dňa 22. februára 2018 krajský súd listom č. k. 17 NcC 3/2018-1033 vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti.

Dňa 28. februára 2018 bol spis vrátený okresnému súdu. V rovnaký deň bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie znalca k námietkam sťažovateľa voči znaleckému posudku.

Dňa 8. marca 2018 okresný súd predložil vec na rozhodnutie o prikázaní sporu inému súdu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Dňa 29. marca 2018 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci ochrany maloletého. Podanie bolo okresným súdom nesprávne zaevidované ako nové podanie pod sp. zn. 5 P 86/2018 a pridelené na rozhodnutie sudkyňi Mgr. Eve Jombíkovej.

Dňa 5. apríla 2018 bol okresnému súdu doručený podnet sťažovateľa na podanie návrhu ústavnému súdu na konanie o súlade právnych predpisov. Okresný súd podnet 13. apríla 2018 preposlal najvyššiemu súdu.

Dňa 18. apríla 2018 okresný súd uznesením č. k. 5 P 86/2018-63 zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávne zaevidovaného pod sp. zn. 5 P 86/2018.

Dňa 23. apríla 2018 najvyšší súd vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o prikázaní veci.

Dňa 24. apríla 2018 okresný súd uznesením ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen za opatrovníka maloletého v nesprávne zaevidovanom konaní sp. zn. 5 P 86/2018.

Dňa 2. mája 2018 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-1144 nevyhovel návrhu sťažovateľa na prenesenie príslušnosti na Okresný súd Bratislava I.

Dňa 16. mája 2018 okresný súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Zvolen o poskytnutie informácií o trestných konaniach sťažovateľa a odporkyne.

Dňa 21. mája 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 P 86/2018-63.

Dňa 29. mája 2018 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o odročenie pojednávania.

Dňa 1. júna 2018 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 3. júl 2018.

Dňa 13. júna 2018 bol spis sp. zn. 5 P 86/2018 predložený krajskému súdu.

Dňa 13. júna 2018 krajský súd uznesením č. k. 16 CoP 30/2018-83 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 5 P 86/2018-63 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 18. júna 2018 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie okresného riaditeľstva o prebiehajúcom trestnom konaní proti odporkyňi.

Dňa 21. júna 2018 bol spis sp. zn. 5 P 86/2018 vrátený okresnému súdu.

Dňa 25. júna 2018 predsedníčka okresného súdu opatrením sp. zn. Spr 496/18 predložila vec sp. zn. 5 P 86/2018 na pridelenie sudkyňi okresného súdu JUDr. Jane Krnáčovej a priradenie k veci sp. zn. 15 P 15/2013. Vec bola 25. júna 2018 pridelená sudkyňi okresného súdu JUDr. Jane Krnáčovej.

Dňa 29. júna 2018 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o odročenie pojednávania.

Dňa 3. júla 2018 okresný súd uznesením č. k. 15 P 15/2013-1282 zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia z 29. marca 2018 (pôvodne evidovaný pod sp. zn. 5 P 86/2018).

Dňa 3. júla 2018 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. september 2018.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní *o zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca* vedenom pod sp. zn. 15 P 15/2013 došlo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje

osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (m. m. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00, II. ÚS 12/2018 a iné).

10.2 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania (a to aj podľa názoru ústavného súdu) možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitejšie (napr. Škodáková proti Českej republike, rozsudok č. 71551/01 z 21. 12. 2004). Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

10.3 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, treba poukázať predovšetkým na to, že ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II.5 tohto nálezu), k neprimeranému predĺženiu tohto konania prispel najmä samotný sťažovateľ tým, že rôznymi, síce právne dovolenými postupmi priebežne oddaľoval vykonanie procesných úkonov okresného súdu vo veci, ktoré bolo pôvodným a hlavným predmetom návrhu sťažovateľa. Sťažovateľ podal osem návrhov na predbežné, resp. neodkladné opatrenie (23. júla 2013, 28. marca 2014, 3. októbra 2014, 31. marca 2015, 12. septembra 2016, 15. decembra 2017, 28. decembra 2017 a 29. marca 2018). Okrem uvedeného sťažovateľ podal päť opravných prostriedkov (21. augusta 2013, 11. augusta 2014, 29. mája 2015, 26. októbra 2015 a 26. mája 2018) a štyri námietky zaujatosti (22. augusta 2017, 8. novembra 2017, 15. decembra 2017 a 18. januára 2018), taktiež návrh na spojenie vecí, prikázanie veci inému súdu a pod. Od septembra 2014 do marca 2015 okresný súd nemohol pokračovať v postupe pre chorobu účastníčky konania, čo je, samozrejme, ospravedlnený dôvod, avšak predĺženie z podobných dôvodov nemožno pričítať ani na vrub konajúcemu súdu. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svojím postupom aj sám znemožnil okresnému súdu plynulo konať v danej veci. V tejto súvislosti však ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva spôsobuje síce predĺženie

priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Samozrejme, sťažovateľ si za takýchto okolností musel byť vedomý toho, že dôjde k predĺženiu predmetného konania a že je to tiež dôvod, že vec nemohla byť ukončená v kratšom časovom horizonte. *Z uvedených dôvodov však správaním sťažovateľa neboli vyvolané zbytočné prietahy v napadnutom konaní.*

10.4 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové, viac ako päťročné trvanie predmetného konania, je už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že vec sa približne pol roka nachádzala na odvolacom súde, pričom toto obdobie nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu a postup krajského súdu sťažovateľom napadnutý nebol, a taktiež napriek tomu, že v postupe okresného súdu nie sú významnejšie nečinnosti.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou však pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Podľa § 176 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účinného v čase začatia konania bol súd povinný rozhodnúť vo veci samej do šiestich mesiacov od začatia konania. Napriek tomu, že spomalenie konania zapríčinili čiastočne aj účastníci konania na okresnom súde, čo viedlo objektívne k nemožnosti dodržania šesťmesačnej lehoty, konanie okresného súdu nemožno hodnotiť ako konanie bez zbytočných prietahov (§ 176 ods. 3 OSP) s cieľom čo najrýchlejšieho prejednanie a rozhodnutia veci tak, aby sa predišlo zbytočným prietahom (čl. 12 Civilného mimosporového poriadku).

Ústavný súd konštatuje, že pochybenia v napadnutom konaní okresného súdu spočívajú v nedostatočnom využívaní procesných prostriedkov, ktoré by zabezpečili rýchle a hospodárne konanie napriek tomu, že odporkyňa v konaní často nepreberala zásielky súdu a opakovane sa nedostavila na výsluch k znalcovi, na čo znalec súd opakovane upozorňoval a zároveň žiadal súd o zabezpečenie účasti odporkyne na výsluchu. Okresný súd mal ihneď – najmä keď sa vo veci rozhoduje o maloletom – využiť všetky procesné úkony, ktorými mohol urýchliť vypracovanie znaleckého posudku ako dôležitého dôkazu pre rozhodnutie vo veci samej. Okresný súd mal využiť poriadkové opatrenia – najmä možnosť udeliť

poriadkovú pokutu, a to aj opakovane, rovnako mohol zabezpečovať účasť na znaleckých úkonoch aj prostredníctvom predvedenia odporkyne.

Ústavnému súdu tiež neušlo pozornosti, že okresný súd zapríčinil priet'ahy v konaní aj nesprávnym výkladom a aplikáciou procesných predpisov (ako na to poukázali súdy vyšších inšancií). Išlo najmä o predloženie námietky zaujatosti s'ťažovateľa krajskému súdu z 25. januára 2018, keď krajský súd 22. februára 2018 listom č. k. 17 NcC 3/2018-1033 vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti a okresnému súdu vytkol jeho postup. Rovnako aj v postupe okresného súdu o návrhu s'ťažovateľa na prikázanie veci inému súdu z 18. januára 2018, ktorý 23. apríla 2018 najvyšší súd vrátil okresnému súdu bez rozhodnutia o prikázaní veci, išlo podľa najvyššieho súdu o nesprávnu aplikáciu procesných predpisov okresným súdom. Týmto okresný súd postupoval tak, že spôsobil zbytočné priet'ahy v konaní. Ďalším pochybením okresného súdu, ktoré predĺžilo konanie, bolo aj nesprávne zaevidovanie podania s'ťažovateľa z 29. marca 2018, ktorým s'ťažovateľ žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, ako nového podania v novej veci a zaevidované pod sp. zn. 5 P 86/2018.

Uvedená neefektívna činnosť okresného súdu v kontexte celkového trvania konania a vzhľadom aj *na povahu* veci (ide o zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca) nie je ospravedlniteľná, pretože súd dlhodobo nevykonával vo veci efektívne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo iba v dôsledku zložitosti veci a čiastočne správania účastníkov, ale aj v dôsledku nesústreďeného postupu súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. Okrem uvedeného ústavný súd opakovane poukazuje na to, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

11. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 €, pretože sa dlhodobo nachádza v právnej neistote, pričom *„Stav právnej neistoty sa týka zasahovania do výkonu rodičovských práv sťažovateľa, ako aj zasahovania do práv maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa vzhľadom aj na povahu veci, ale aj správania sťažovateľa považuje za primerané vo výške 1 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na skutočnosť, že okresný súd citlivo posudzoval návrhy sťažovateľa a neodkladnými opatreniami (predtým predbežné opatrenia, pozn.) bol aj počas napadnutého konania zabezpečený styk maloletého dieťaťa so sťažovateľom – otcom.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 24. novembra 2017 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 12. marca 2018). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál dvakrát po 8,84 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2018 patrí odmena v sume 153,50 € a režijný paušál 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 475,05 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 95,01 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 570,06 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. septembra 2018